

କର୍ମଫଳ

ଘନଶ୍ୟାମ ପଲେଇ

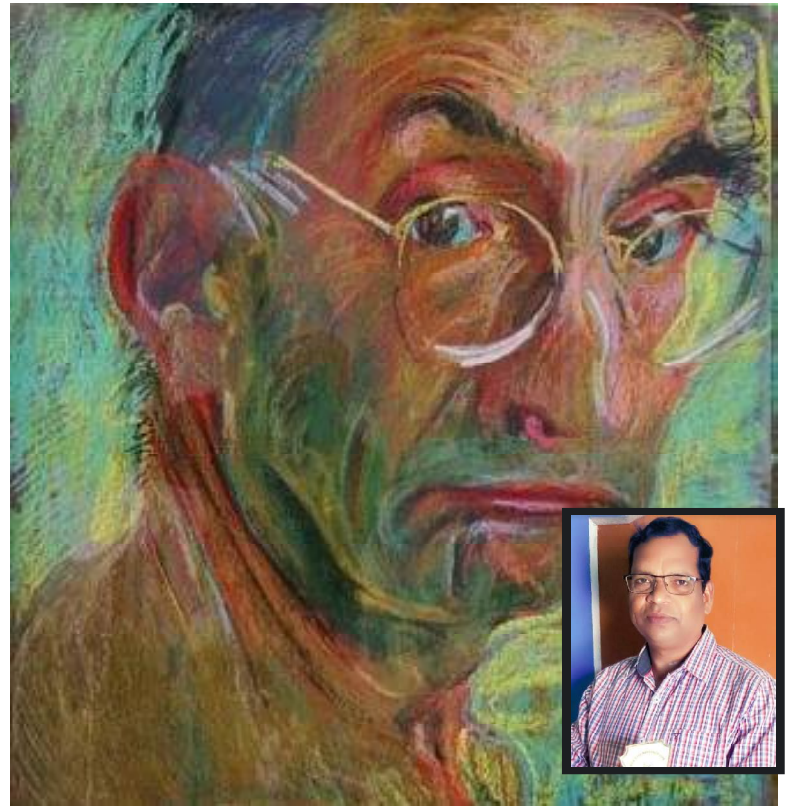
କଥା ବୁଝିବାକୁ ବା ବେଳ କାହିଁ । ସହକର୍ମୀଭାବ ମାନେ ହିଁ ସବୁକିଛି । ପୁଖରେ ଦୁଃଖରେ । କେତେ ପୁର କରୁଥିଲା ଜୀବନ । କେତେ ପ୍ରଣୟ, ପ୍ରମୋଦନ, ସମ୍ମାନ ଗୋଟେଇତକି ଜୀବନେ । ସେମାନଙ୍କ ଠୁ ବିଦାୟ ସତରେ ଥିଲା ଭାବି କଷ୍ଟ । କେହି କେହି ତ ତାଙ୍କ ଗୁଣଗାନ କଲା ବେଳେ ଆଖୁରୁ ପୋଛୁଥିଲେ ଲୁହ । ଉପରିସ୍ଥ ଅର୍ଥରେ ବି ସେଦିନ କୋହରା କଷ୍ଟରେ ଦେଉଥିଲେ ବିଦାୟ ।

କ'ଣ ଓଲଟି ପଚାରିଲେ, କାମ ସରଳା ? କୋଇ ଦସରେ ବାହାରିବେ ଗାଁକୁ ? ବକରାମବାବୁଙ୍କ ମନେ ହେଲା, ତାଙ୍କ ପାଦ ଚଳାଇ ପୁଅକୁ ପୁଅ ଯାଉଛି । ସେ କ'ଣ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କହିପାରିଲେ ନାହିଁ । ସିଏ ଥିଲେ ଦିନେ ଅନ୍ତରାଳ । ହସ ଖୁସି ଗମାତରେ କାନ୍ଦୁଥିଲେ ଦିନ । ତାଙ୍କୁ ଏପରି ଫୋପାଟିଲା ପରି କଥା । ଯେତେ ଭିତର ଅସନ୍ତୋଷ ଗୁଡ଼ାକୁ ସମାଜି ନେଇ କହିଲେ, ହିଁ କାମ ସରିଲାଣି । ଆଉ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ ସେଠୁ ।

ପାଇବା ପରା ମୋତେ ଶାଣିଆଣିବ ପୁଣି । - ବାବୁ ! ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଅନେକେ । କାମରେ ଯେତେଦିନ ସବୁ ଠିକ୍ । ଶିଖାଯାଉ ପରେ କିଏ ପଚାରେ କାହାକୁ । ଆପଣ ତ ଛଅ ମାସ ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ଲୋକେ ତ ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି ରିପୋର୍ଟ ଦିନକ ପରେ । ସବୁମିଛ ସମ୍ପର୍କ । ତେଣୁ ଗୋଟେ ଭାଗକୁ ଦେଖୁ ଅନ୍ୟ ଦିଗକୁ ଅଣଦେଖା କଲେ ବାଳାକୁ ଯାଏ ବିଗିଡି । ରିପୋର୍ଟ ପରେ ଖାଲି ହେବାକୁ ହୁଏ ଦହଗଣ । ନା ହେଉପାରେ ଏ କୁଳର ନା ସେକୁଳର । ଆକୁଳିଠୁ ବିଦାୟ ନେଇ ଫେରିଲା ବେଳେ ବକରାମବାବୁ ଭାବୁଥିଲେ । ସତରେ ଭୁଲ କରି ଦେଉଛନ୍ତି ଜୀବନେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ରହିଲା ଖାଲି କର୍ମଫଳ ଭୋଗିବାର ବେଳ । କର୍ମ, ପ୍ରମୋଦନ ଆଉ ସମ୍ମାନର ମରାଚିକା ପଛରେ ଧାଇଁ ଧାଇଁ ହେଉଯାଉଛନ୍ତି ବାଟବଣା । କାଟି ଦେଉଛନ୍ତି ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ସମ୍ପର୍କର ଦୁଇ ଆସିବା । ଘରଣୀ ବି ଦେଖୁଲେ ଖୁସି ହେବ । - ନାହିଁ ଆକୁଳି । ଆଜି ହେବନି । ଆଉ ଅଧେ ଆସିଲେ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଯିବି । - ବାବୁ । ଆପଣ କ'ଣ ଆଉ ଆସିବେ ? ତା' କଥା ଶୁଣି ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ବକରାମବାବୁ । ପଚାରିଲେ, କାହିଁ, କ'ଣ ହେଲା ତି ? ଆସିବିନି କାହିଁକି ? ତମ ମାନକ ଭଲ + ବଡ଼ଆପୁଣି, ହାଣ୍ଡିଭଙ୍ଗା, ଝୁମୁରା, କେନ୍ଦୁହେର-୭୫୮୦୩୧ ମୋ: ୯୪୩୭୭୧୮୫୦୦

ହେଲେ ଏଠି ତ ଫଳ ଓଲଟା । ତାଙ୍କୁ ପଚାରେ କିଏ ? କାମ ବାହାରେ ପୁଅ କୁଲେଇ ନେଲେ ସଜିବି । ଯାହାକୁ ଅତି ଆପଣା ଭାବୁ ଥିଲା, ସେ ମିଶ୍ରବାବୁ ବି ନିଜିଲା ପରିଚାଳିତ ନିଜ ଚାନ୍ଦରକୁ । ପିଛା କରି ପହଞ୍ଚିଲେ ତାଙ୍କ ଚେରୁଳ ପାଖରେ । ସେ ଭଲମନ୍ଦ ବିପଦ ହେବେ

ନନାଙ୍କ ଛତା

ଲଳିତ ମୋହନ ମିଶ୍ର

ଦିନେ ଯିବା ଆସିବା ପାଇଁ ନନା ଛତାଟିଏ ରଖୁଥାନ୍ତି । ବାଉଁଶ ବେଶରେ ତିଆରି ଛତା । ଛତାରେ କଳା କନାଟିଏ ପଡ଼ିଥାଏ । କଳା କନାଟି ଉପରେ ଗୋଟିଏ ଧଳା ମୁଣ୍ଡି ଆଉ ତୋର ଲାଗିଥାଏ । ସେ ତୋରିରେ ହିଁ ଛତାକୁ ଚିପି କରି ବାନ୍ଧିଥାନ୍ତି । ବର୍ଷା କିମ୍ବା ଖରାରେ ସେ ଛତା ଖୋଳା ପଡ଼େ । ଛତାଟି ନନା ନନା ଭାବେ । ନନାଙ୍କର ଅତି ଆଦରର ସେ ଛତା । ଯୁଆଡ଼େ ଯିବେ କାନ୍ଧରେ ଯାକି କରି ଚାଲିଥିବେ ।

ନନା । ସବୁ ଦୁଃଖକୁ ଅନ୍ତର ଭିତରେ ଚାପି ଆଗକୁ ଚାଲିବାରେ ପ୍ରୟାସ କଲେ । ବୋଉ ସିନା ଚାଲିଗଲା, ନନାଙ୍କ କଥା ଭାବି ଦୁଃଖୁଡ଼ ହେଉ । ନନା ସଦାବେଳେ କୁହନ୍ତି - ମୁଁ ଆଉ ଅଳ୍ପ ଦିନ । ନନାଙ୍କ ମହାନ୍ତକାକୁ ସବୁଠୁ ଅନୁଭବ ବିଏ କରିପାରିଥାଏ, ଯାହାର ବାପା ଥାଏ । ବାପାଙ୍କ ଦିନା ଦୁନିଆଟା ଖାଁ ଖାଁ ଲାଗେ । ମନ ଭିତରେ କେଉଁଠି କେଜାଣି ଲୁଚିଯାଏ ବାସିକତା । ହତାଶାଭାବଟା ଆବୋରି ବସେ ମନକୁ । ସବୁ ସାମା ସରହଦ ତେଲି ଦୁଃଖ ମାଡ଼ିଥାଏ । ଦୁନିଆ ଆଖିରେ ବାପାଛେଉଟି ପିଲାଟିଏ ଅନାଗତରେ ହୋଇବସେ ତା' ପରିଚୟ । ଜୀବନର ଚଳାପଥରେ ଝୁଙ୍କି ପଡ଼ିବାକୁ ହୁଏ ବାରମ୍ବାର । ଘୋର ବିପଦରେ ମୁହଁକୁ ଉଦ୍ଧାରିବ ବାପା ଶବ୍ଦଟି ମିଳେଇଯାଏ ଶୂନ୍ୟରେ । ସବୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଆଉ ସୁଧା ସଜାରେ ହାରିବା ହିଁ ସାରହୁଏ । 'ପିତା ଧର୍ମୀ ପିତା ସ୍ୱର୍ଗୀ ପିତା ହି ପରମ' ତପଃ, ପିତରି ପ୍ରୀତିମାପଦେ ପ୍ରିୟତେ ସର୍ବଦେବତାଃ' ପରି ପବିତ୍ର ମହାମନ୍ତ୍ର ନନାଙ୍କ ଦିନା କେମିତି ଅଧିରା ଅଧିରା ଲାଗେ ।

ମାଟିରୁ ଆକାଶ, ଅନ୍ତରରୁ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ପୁଣି ଦରିଆରୁ ଦିଗ୍‌ବଳୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପ୍ତ ଥିବା ଶବ୍ଦଟିଏ ନନା । ନା କଲିହୁଏ ନା ମାପିହୁଏ ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ । ସତ୍ୟା ଓ ପରିବାର ପାଇଁ ସଦା ସମର୍ପିତ ଜୀବନଟିଏ । ସବୁ ଝଡ଼ଝଝା ମଧ୍ୟରେ ଦୁନିଆର ସବୁ ସୁଖ ଶାନ୍ତିକୁ ପର କରି ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଖ ସାଉଁଟି ଆଣିବାରେ ଲହୁଲହୁଣା ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି । ତଥାପି ନିରନ୍ତର ପ୍ରୟାସ କାରିଗ୍ରହଣ ମଣିଷ ନନାଙ୍କ ଛତା ଆଉ କିଏ ହେବ ଯେ... । ବୋଉ ଘରର ଗୌରବ ହେଲେ, ନନା ଏହାର ଅଭିଭୂତ । ବୋଉର ଆଖିରେ ଅଶ୍ରୁଧାରା ଥାଏ, ହେଲେ ନନାଙ୍କ ଆଖିରେ ଥାଏ ସଂଯମ । ବୋଉ ଗୋଷ୍ଠରେ କରେ ସିନା, କିନ୍ତୁ ନନା ପରିବାର ପାଇଁ ସାରାଜୀବନ ଖାଇବା ପିନ୍ଧିବା ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରିଥାନ୍ତି । ବିକିଏ ଅଧିକାରେ ବୋଉ ମନେପଡ଼େ । କିନ୍ତୁ ଭୟଙ୍କର ବିପଦରେ ନନାଙ୍କୁ ହିଁ ଖୋଜାପଡ଼େ । କୋଳେଇ କାଖେଇ ବୋଉ ଦେଖାଇବିଏ ଆକାଶର କହୁ, କିନ୍ତୁ ନନା ଛାଡ଼ିବେ ବସାଇ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖାନ୍ତି । ବୋଉ ଲୋରୀ ଶୁଣାଏ ଓ ନନା ଶୁଣାନ୍ତି ଜୀବନର ସମ୍ପାତ । ସମଗ୍ର ପରିବାର ପାଇଁ ନନା ହେଉଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱାସର ବନ୍ଦୁକଟିଏ । ଗଭୀର ଆତ୍ମା ଓ ଭରସାର ମଧୁମୟ କହୁଟିଏ । ପୁଣି ଅସାମ ଆକାଶର ଆଶ୍ୱାସନାଟିଏ । ତାଙ୍କ ସୁଖାତଳ ଛାୟାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବାରରେ ଅନବରତ ଖେଳିଯାଏ ପ୍ରବନ୍ଧତା । ତାଙ୍କର ଅନାଦିକ ସ୍ନେହ ଓ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାୟ ପ୍ରେମ ହିଁ ଘରକୁ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ବଦଳାଇ ଦିଏ । ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦୁକଟିଏ ରୁକ୍ମ ନନାଙ୍କ ଛାଉଣୀ ଆମ ଉପରେ ଥାଏ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜକୁ ଆମେ ସୁରକ୍ଷିତ ମଣୁ । ତାଙ୍କ ମଧୁମୟ ଆଶ୍ୱେଷରେ ରାସ୍ତାର ଯେତେବସୁ କଷ୍ଟ ଥାଏ, ତାହା ସବୁ ଫୁଲ ପାଲଟିଯାଏ । ଆଉ ଦୁଃଖସବୁ ବଦଳିଯାଏ ପୁଖରେ । ସେ ନିଜେ ପଛେ

କରିତକର୍ମୀ

ସୁଦର୍ଶନ ମହାପାତ୍ର

ସେଦିନ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଫୋନ୍ କଲେ ବିପ୍ର ବାବୁ । 'ସୁରେନ୍ଦ୍ର ବାବୁ ଆରେଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣିଛନ୍ତି ଆପଣ ? କାରଣତଃ କ'ଣ ମୁଁ କିନ୍ତୁ ଜାଣେ ନାହିଁ । ସତ ଖବର ନା ମିଛ ? ବିକ୍ରୟ ବାବୁ ମୋତେ ଏ ବିଷୟରେ ଜଣାଇଲେ । ସେ ଭଲିଆ କରିତକର୍ମୀ ଲୋକ ପୁଣି ଆରେଷ୍ଟ ହେବ ? ନା, କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି ଆପଣ ?' ତା ପରକୁ ହେଁ ହେଁ ହସ ଶବ୍ଦ । ମୁଁ ସେତେବେଳକୁ ହତବାକ । ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଲି ବିପ୍ର ବାବୁ ଆଉ କ'ଣ କହିବେ ବୋଲି । ଏପଡ଼େ ମନେ ମନେ ଭାବୁଥିଲି ଏତେ ଦିନକେ ସେଇ ଚିତ୍ତ ଫଣ୍ଡ ଠକେଇ ମାମଲାରେ ବୋଧହୁଏ ଫସିଲେ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ବାବୁ - 'ସେ ଯାହା ହେଉ ସୁଖ୍ୟ ବାବୁ, ମୋ ମନକୁ ଦେଖ ପାଇଛି ଏ କଥା । ମୋତେ ଯାହା ଧୋକା ଦେଉଥିଲେ.... । ଭଗବାନ ଅଛନ୍ତି ନା ନାହିଁ.. ? ଆଉ ପଦେ ଯୋଡ଼ିଲେ ବିପ୍ର ବାବୁ ।

